

omfattet af ændringsforslag nr. 8, er en lang række stærkt forurenende virksomheder.

Socialdemokratiet finder det ikke forsvarligt, at virksomheder af den type undtages fra forhåndsgodkendelse, således som det er foreslået i ændringsforslag nr. 8. Mindretallet finder det desuden ikke forsvarligt, at ankevejledningen fjernes.

På denne baggrund og på baggrund af, at det er knap et år siden, at miljøbeskyttelsesloven blev ændret med en anden fordeling af § 5-virksomheder mellem amtskommuner og kommuner til følge, går Socialdemokratiet imod den foreslåede ændring, idet Socialdemokratiet blandt andet ønsker at se resultaterne af den ovennævnte lovændring, før man ønsker nye forsøg.

Socialdemokratiet ønsker klart at understrege, at man tiltræder ændringsforslag nr. 10 om, at staten kan delegerede dele af sine beføjelser som vejbestyrelse til en friamtskommune under den klare forudsætning, at ministeren for offentlige arbejder holder sit løfte om, at forsøget alene godkendes for Københavns Amtskommunes vedkommende og begrænses til vedligeholdelsesarbejder og mindre anlægsarbejder.

Socialdemokratiet ønsker også at præcisere, at der ikke med accepten af dette frikommuneforslag er givet hel eller delvis accept af en ændret opgavefordeling imellem staten og amtskommunerne på vejområdet.

Socialdemokratiet vil ligeledes understrege, at de foreslåede forsøg på jordlovgivningens område tiltrædes under den forudsætning, at jordlovskontoret og andre myndigheder effektivt sikrer, at jordlovgivningen overholdes, bl.a. således at fjerneje forhindres, og at der ikke skabes nye frijorder.

Videre vil man gerne pege på, at der er opstået en ejendommelig situation, efter at indenrigsministeren har stillet ændringsforslag, således at samtlige amtskommuner og Københavns og Frederiksberg Kommuner kan overtage behandlingen af de fleste miljø-sager fra Hovedstadsrådet. Derved bliver forsøget totalt, således at forstå, at der ikke er et eneste område, hvor den i loven fastsatte arbejdsfordeling i hovedstadsområdet i disse miljø-sager er i kraft.

Det rejser spørgsmålet, om man ikke i løbet af relativt kort tid bør overveje at gøre den nye retstilstand permanent.

Sluttelig vil Socialdemokratiet pege på det uheldige i, at der med ganske få ugers mellemrum er stillet ændringsforslag om nye hjemler. Det har medført, at afslutningen af behandlingen af lovforslaget ustandselig har måttet udskydes, fordi rækkevidden af de nye hjemler har skullet undersøges ved nye spørgsmål, samråd m.v., ligesom der har skullet gives mulighed for, at interesserede grupper har kunnet få foretræde for udvalget. Det ville derfor være hensigtsmæssigt, hvis fremsættelsen af lovforslag og ændringsforslag blev tilrettelagt således, at der to eller tre gange om året efter behov kan vedtages nye hjemler til forsøg, så behandlingen af frikommuneprojekterne på den måde kan fremmes.

Et andet mindretal (Socialistisk Folkepartis medlemmer af udvalget) vil ved 2. behandling af lovforslaget stemme for de af mindretallet stillede samt de af indenrigsministeren stillede og af mindretallet tiltrådte ændringsforslag, men vil i øvrigt redegøre for sin stilling til lovforslaget ved 3. behandling.

Mindretallet bemærker, at det stadig er SFs opfattelse, at frikommuneprojektet er en god og kreativ idé, der fortjener al mulig støtte i forsøget på at finde nye veje, hvorved en kommune bedre og mere hensigtsmæssigt for borgerne kan løse sine opgaver. Samtidig må SF desværre konstatere, at frikommuneforsøget i Danmark har været præget af en noget kaotisk tankegang hos specielt den tidligere indenrigsminister, men den nuværende indenrigsminister følger uden de store armsving trøstigt i det afsatte spor. Det betyder alt i alt, at frikommuneforsøgene får færre chancer for at udvikle sig perspektivrigt, så de mest vellykkede kan medføre generelle ændringer i kommunernes selvforvaltning og opgaveløsning. Der bliver indrullet ideer i projektet, som der ikke er grund til at lave forsøg med. Det drejer sig f.eks. om det tidligere vedtagne forslag om at give frikommunerne lejlighed til at opkræve afgifter ved bekæmpelse af muldvarpe samt det nuværende lovforslags bestemmelse om, at efterlønsmodtagere i en frikommune kan få lån til betaling af ejendomsskatter. I begge tilfælde er det ikke nødvendigt med forsøg. Man kan med det samme være enten for eller imod, konsekvenserne er åbenbare. Der kunne